

Foreløbig vedtagne Ændringer i Forfatterloven.

§ 1.

Til § 1 føjes et nyt Stykke saalydende:
Oplæsning eller Fremførelse uden dramatisk Udthyr af et i Trykken udgivet Værk er dog tilladt, for saa vidt Forfatteren ikke paa Titelbladet eller foran Værket udtrykkelig har forbudt saadant.

§ 2.

Til § 2 føjes som et nyt Stykke efter Sitra b.:

Offentlig Udførelse af udgivne, ikke for Scenen bestemte musikalske Kompositioner, ligesom af Ouverturer eller andre Dele af sceniske Kompositioner, er dog tilladt, for saa vidt Komponisten ikke paa Titelbladet eller foran Værket udtrykkelig har forbudt saadan Udførelse.

§ 3.

I § 3, 2det Stykke, ændres „et Aar“ til „2 Aar“.

§ 4.

§ 4 — affattes saaledes:

Ingen Oversættelse af et Værk fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller fra en Mundart til en anden — i hvilken Henseende dansk, norsk og svensk betragtes som Mundarter af samme Sprog — maa offentliggøres uden Samtykke af den, som Forfatterretten tilkommer.

I øvrigt maa ingen forinden 10 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggøre en Oversættelse af Værket. Udgiver Forfatteren samtidig, eller dog i Løbet af 1 Aar, sit Værk paa flere Sprog, maa ingen Oversættelse af det til noget af disse Sprog offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, saa længe denne vedvarer, jfr. § 21. — Ved Værker, der udkomme i Leberinger, regnes ovennævnte Fristen af henholdsvis 10 og 1 Aar fra Offent-

liggørelsen af Originalværkets sidste Lebering. Ved Værker, der bestaa af flere, med Mellemrum offentliggjorte Bind, saa vel som ved Meddelelser eller Hæfter, der offentliggøres af Litterære eller videnstabelige Selskaber eller af private, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hæfte med Hensyn til Beregningen af de nævnte Frister at betragte som et særskilt Værk.

Den, der lovlig har offentliggjort en Oversættelse af et Værk til et andet Sprog, har for denne sin Oversættelses Bedkommende samme Ret som en Forfatter.

§ 5.

(2det Stykke): Naar Forfatterretten til et Værk ved Arv er overdraget til flere i Forening, er ligeledes alle berettigedes Samtykke fornødent til den første Offentliggørelse eller til Offentliggørelse paa anden Maade, end det tidligere er sket, med mindre Forfatteren ved Testamente har tillagt en enkelt Arving eller andre Ret til at tage Bestemmelse herom eller saadan Ret i Medfør af § 11, 1ste Stykke, tilkommer den efterlevende Ægtefælle. Er Retten til Offentliggørelse overdraget til flere i Forening, kan enhver af de berettigede kræve Værket offentliggjort.

(3die Stykke): Naar Offentliggørelse lovlig har fundet Sted, kan enhver af de flere Forfattere, Arvinger eller andre dispositionsberettigede, hvis ikke andet er vedtaget — eller for Arvingers Bedkommende begrundet i gyldigt Testamente — kræve Værkets fornvede Offentliggørelse paa samme Maade. Er der Uenighed om, af hvem, paa hvilken Maade eller under hvilke Betingelser Offentliggørelse skal ske, samt naar ingen Erklæring herom kan faas fra en af de berettigede, kan enhver af disse indbringe Sagen for Retten paa det Sted, hvor Værket senest er offentliggjort, og bliver der da ved Afgørelsen at tage Hensyn ikke saa meget til, hvad der attraas af Flertallet af de